

Briselē, 2.12.2015.
COM(2015) 596 final

2015/0276 (COD)

Priekšlikums

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,
ar kuru groza Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1 Vispārīgais konteksts

Savienības ekonomika patlaban zaudē lielu daļu no atkritumu plūsmās atrodamiem materiāliem, ko iespējams izmantot kā otrreizējās izejvielas. Eiropas Savienībā 2013. gadā radītais kopējais atkritumu apjoms sasniedza aptuveni 2,5 miljardus tonnu, no kurām 1,6 miljardi tonnu netika atkārtoti izmantoti vai pārstrādāti un tādējādi ir zaudējums Eiropas ekonomikai. Ir aplēsts, ka būtu iespējams atkārtoti izmantot vai pārstrādāt vēl 600 miljonus tonnu. Pārstrādāta ir tikai neliela daļa (43 %) Savienībā radušos sadzīves atkritumu, bet atlikusī daļa ir apglabāta poligonos (31 %) vai sadedzināta (26 %). Tādējādi Savienība zaudē būtiskas iespējas uzlabot resursu efektivitāti un izveidot pilnīgāku aprites ekonomiku.

Attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanu Savienībā vērojamas lielas atšķirības dalībvalstu vidū. 2011. gadā sešas dalībvalstis poligonos apglabāja mazāk nekā 3 % no sadzīves atkritumiem, tajā pašā laikā 18 dalībvalstis – vairāk nekā 50 %, bet dažas – pat vairāk nekā 90 %. Šī nevienmērīgā situācija ir steidzami jārisina.

Priekšlikumi grozīt Direktīvu 2008/98/EK par atkritumiem¹, Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu², Direktīvu 1999/31/EK par atkritumu poligoniem³, Direktīvu 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem⁴, Direktīvu 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem⁵ un Direktīvu 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem⁶ veido daļu no aprites ekonomikas paketes, kurā ietilpst arī Komisijas paziņojums "Noslēgt aprites loku – ES rīcības plāns pārejai uz aprites ekonomiku".

1.2 Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Jaunākās tendences liecina, ka ir iespējama turpmāka attīstība resursu efektīvā izmantošanā un tā var sniegt nozīmīgus ekonomiskus, vides un sociālus ieguvumus. Atkritumu pārvēršanai par resursiem ir būtiska nozīme resursu efektivitātes palielināšanā un loka noslēgšanā aprites ekonomikā.

Juridiski saistošas mērķvērtības ES tiesību aktos par atkritumiem ir būtiski veicinājušas atkritumu apsaimniekošanas prakses pilnveidošanu, veicinājušas inovācijas pārstrādes jomā, ierobežojušas atkritumu apglabāšanu poligonos un radījušas stimulus patērētāju ieradumu maiņai. Augstāku mērķu izvirzīšana atkritumu apsaimniekošanas politikā var radīt būtiskus

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. decembra Direktīva 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

³ Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīva 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. septembra Direktīva 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem (OV L 269, 21.10.2000., 34.–43. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Direktīva 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK (OV L 266, 26.9.2006., 1.–14. lpp.).

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Direktīva 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) (OV L 197, 24.7.2012., 38.–71. lpp.).

ieguvumus: ilgtspējīgu izaugsmi un nodarbinātību, samazinātas siltumnīcefekta gāzu emisijas, tiešus ietaupījumus, kas saistīti ar labāku atkritumu apsaimniekošanas praksi, un labāku vidi.

Direktīvas 2008/98/EK grozīšanas priekšlikums ir tapis kā atbilde uz juridisko pienākumu pārskatīt atkritumu apsaimniekošanas mērķvērtības minētajā direktīvā. Priekšlikumi, kas veido Aprites ekonomikas paketi un ar kuriem groza sešas iepriekš minētās direktīvas, daļēji balstās uz Komisijas 2014. gada jūlijā iesniegto priekšlikumu, kurš pēc tam, 2015. gada februārī, tika atsaukts. Tie atbilst Ceļveža par resursu efektīvu izmantošanu⁷ un 7. vides rīcības programmas⁸ mērķiem, un cita starpā tajos ir paredzēta atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas pilnīga īstenošana⁹ visās dalībvalstīs, kopējā un uz vienu iedzīvotāju radušos atkritumu apjoma samazināšanās, kā arī nodrošināta kvalitatīva pārstrāde un pārstrādāto atkritumu kā Savienības izejvielu būtiska, uzticama avota izmantošana. Priekšlikumi arī sekmē ES Izejvielu iniciatīvas¹⁰ īstenošanu un risina vajadzību novērst pārtikas atkritumu rašanos. Turklāt šajos priekšlikumos tiek vienkāršotas visās sešās direktīvās noteiktās ziņošanas prasības.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMA REZULTĀTI

2.1 Pētījumi

Priekšlikumos un pievienotajā ietekmes novērtējumā novērtēti tie tehnoloģiskie, sociālekonomiskie un izmaksu un ieguvumu aspekti, kas saistīti ar ES tiesību aktu īstenošanu un turpmāku izstrādi atkritumu jomā. Lai analizētu ietekmes novērtējumā piedāvāto galveno politikas risinājumu papildu variantu potenciālo ietekmi, tika izstrādāts ietekmes novērtējuma papildinājums.

2.2 Iekšēja apspriešanās

Komisijas Ietekmes novērtējuma vadības grupa, kuru veidoja dažādi Komisijas dienesti (*SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC* un *ESTAT*), sekoja tam, kā tiek sagatavoti tiesību aktu priekšlikumi.

2.3 Ārēja apspriešanās

Komisija bija sagatavojusi aptuvenu sarakstu ar risināmajiem problēmjautājumiem, un pirmās sarunas ar galvenajām ieinteresētajām personām sākās 2013. gada februārī. 2013. gada jūnijā saskaņā ar pamatprasībām attiecībā uz apspriešanu tika sākta sabiedriskā apspriešana tiešsaistē, un tā beidzās 2013. gada septembrī. Tika saņemtas 670 atbildes, kas liecina par to, ka sabiedrībai lielā mērā rūp atkritumu apsaimniekošanas jomas attīstība ES un ka uz ES rīcību šajā jomā tiek liktas lielas cerības. No 2015. gada jūnija līdz septembrim notika īpašas dalībvalstu apspriešanās, ka arī plašāka apspriešanās par aprites ekonomiku.

2.4 Ietekmes novērtējums

Kopā ar 2014. gada jūlijā pieņemto priekšlikumu¹¹ ir publicēts ietekmes novērtējuma ziņojums un tā kopsavilkums. Ietekmes novērtējumā, kurš joprojām ir galvenais analītiskais

⁷ COM(2011) 571.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 20. novembra Lēmums Nr. 1386/2013/ES par vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2020. gadam "Labklājīga dzīve ar pieejamajiem planētas resursiem" (OV L 354, 28.12.2013., 171. lpp.).

⁹ Atkritumu apsaimniekošanas hierarhija priekšroku dod atkritumu rašanās novēršanai, tad seko atkārtota izmantošana, pārstrāde, enerģijas reģenerācija un pēc tam tāda likvidēšana, kas ietver apglabāšanu poligonos un sadedzināšanu bez enerģijas reģenerācijas.

¹⁰ COM(2008) 699 un COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

pamats pārskatītajiem tiesību aktu priekšlikumiem, izvērtēts, kā dažādie politikas risinājumi, kuru mērķis ir uzlabot atkritumu apsaimniekošanu Eiropas Savienībā, ietekmētu vidi, sociālo un ekonomikas jomu. Lai apzinātu instrumentus un mērķvērtības, kas būtu vispiemērotākās vislielākā ieguvuma panākšanai ar vismazākajām izmaksām, ir novērtēti un ar "pamatscenāriju" salīdzināti dažāda vērīena risinājumi.

Komisijas Ietekmes novērtējuma padome 2014. gada 8. aprīlī sniedza pozitīvu atzinumu par ietekmes novērtējumu, savā atzinumā iekļaujot virkni ieteikumu minētā ziņojuma precizēšanai. Padome lūdza precizēt problēmas definīciju un vajadzību noteikt jaunas starpposma mērķvērtības, sagatavot no subsidiaritātes un proporcionalitātes viedokļa pārliecināšanos argumentus aizliegumam apglabāt atkritumus poligonos un vajadzībai visās dalībvalstīs noteikt vienotas mērķvērtības, kā arī prasīja detalizētāk paskaidrot, kā priekšlikumā ņemti vērā atšķirīgie dalībvalstu rezultāti.

Ietekmes novērtējums ļāva nonākt pie secinājuma, ka risinājumu kombinācija radīs šādus ieguvumus:

- administratīvā sloga mazināšana, jo īpaši attiecībā uz maziem uzņēmumiem un struktūrām, vienkāršošana un labāka īstenošana, kas cita starpā paveicama, saglabājot mērķvērtību saskaņotību ar panākamo rezultātu;
- darbvieta radīšana – līdz 2035. gadam varētu radīt vairāk nekā 170 000 tiešu darbvieta, no kurām lielāko daļu nav iespējams pārvietot ārpus ES;
- siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšana – no 2015. gada līdz 2035. gadam varētu novērst vairāk nekā 600 miljonus tonnu siltumnīcefekta gāzu emisiju;
- labvēlīga ietekme uz ES atkritumu apsaimniekošanas un pārstrādes nozares konkurētspēju, kā arī uz ES ražošanas nozari (ražotāja paplašinātas atbildības labākas shēmas, samazināti riski saistībā ar piekļuvi izejvielām);
- otreizējo izejvieta iekļaušana ES ekonomikā, kas savukārt ļaus samazināt ES atkarību no izejvieta importa.

Kopā ar tiesību akta priekšlikumu tika iesniegts analītisks ziņojums, kas pievienots ietekmes novērtējumam. Šajā ziņojumā tika analizēti vairāki papildu risinājumi un varianti, lai labāk ņemtu vērā katras dalībvalsts atšķirīgo sākuma situāciju.

3. PRIEKŠLIKUMU JURIDISKIE ASPEKTI

3.1 Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Priekšlikumos grozīt ES tiesību aktus par atkritumiem ir šādi galvenie elementi:

- saskaņotas definīcijas;
- atkārtotai izmantošanai sagatavoto un pārstrādāto sadzīves atkritumu apjoma palielināšana līdz 65 % līdz 2030. gadam;
- atkārtotai izmantošanai sagatavotā un pārstrādātā izlietotā iepakojuma apjoma palielināšana un mērķu kopuma vienkāršošana;
- sadzīves atkritumu apglabāšanas poligonos pakāpeniska samazināšana līdz 10 % līdz 2030. gadam;
- labāk saskaņots un vienkāršots tiesiskais regulējums par blakusproduktiem un stadiju, kad atkritumi vairs nav atkritumi;
- jauni pasākumi atkritumu, tostarp pārtikas atkritumu, rašanās novēršanas un atkārtotas izmantošanas veicināšanai;

- minimālo darbības nosacījumu ieviešana attiecībā uz ražotāja paplašinātu atbildību;
- agrīnās brīdināšanas sistēmas ieviešana, kas ļautu uzraudzīt pārstrādes mērķvērtību ievērošanu;
- vienkāršoti un racionalizēti ziņošanas pienākumi;
- pieskaņošana LESD 290. un 291. pantam par deleģētajiem un īstenošanas aktiem.

3.2 Juridiskais pamats un tiesības rīkoties

Ar šiem priekšlikumiem groza sešas direktīvas par dažādu atkritumu apsaimniekošanu. Direktīvas 2008/98/EK, Direktīvas 1999/31/EK, Direktīvas 2000/53/EK, Direktīvas 2006/66/EK un Direktīvas 2012/19/ES grozīšanas priekšlikuma pamatā ir LESD 192. panta 1. punkts, bet Direktīvas 94/62/EK grozīšanas priekšlikuma pamatā ir LESD 114. pants.

Direktīvas 2008/98/EK 11. panta 2. punkts paredz līdz 2020. gadam sasniegt šādas mērķvērtības: 50 % mērķvērtību attiecībā uz mājāsaimniecību atkritumu un līdzīgu atkritumu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi un 70 % mērķvērtību attiecībā uz nebīstamo būvgružu un ēku nojaukšanas atkritumu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, pārstrādi un citu materiālu reģenerāciju. Saskaņā ar 11. panta 4. punktu Komisijai vēlākais līdz 2014. gada 31. decembrim bija jāizskata šīs mērķvērtības, lai, ja nepieciešams, tās pastiprinātu un apsvērtu iespēju noteikt mērķvērtības citām atkritumu plūsmām, ņemot vērā attiecīgo ietekmi uz vidi un ekonomisko un sociālo ietekmi, ko rada šo mērķvērtību noteikšana. Saskaņā ar 9. panta c) punktu Komisijai, pamatojoties uz pieejamo paraugpraksi, līdz 2014. gada beigām bija jānosaka atkritumu rašanās novēršanas un atdalīšanas mērķi 2020. gadam, tostarp vajadzības gadījumā jāpārskata rādītāji, kas minēti 29. panta 4. punktā. Visbeidzot, saskaņā ar 37. panta 4. punktu pirmajā pārskatā, kurš aptver laikposmu līdz 2014. gada 12. decembrim, Komisijai bija jāizvērtē vairāki pasākumi, tostarp ražotāja atbildības shēmas attiecībā uz noteiktām atkritumu plūsmām, mērķvērtības, rādītāji un pasākumi saistībā ar pārstrādi, kā arī materiālu un enerģijas reģenerācijas darbībām, kuras var dot ieguldījumu 1. un 4. pantā noteikto mērķvērtību efektīvākā sasniegšanā.

Direktīvas 1999/31/EK 5. panta 2. punktā noteiktas trīs mērķvērtības attiecībā uz bioloģiski noārdāmo sadzīves atkritumu novirzīšanu no poligoniem un aizliegta dažu atkritumu plūsmu atkritumu apglabāšana poligonos. Pēdējā mērķvērtība attiecībā uz bioloģiski noārdāmo sadzīves atkritumu novirzīšanu no poligoniem dalībvalstīm ir jāsasniedz līdz 2016. gada 16. jūlijam. Saskaņā ar 5. panta 2. punktu tā jāpārskata līdz 2014. gada 16. jūlijam, lai, ņemot vērā dalībvalstu praktisko pieredzi, kas gūta divu iepriekšējo mērķvērtību īstenošanā, apstiprinātu vai grozītu šo mērķvērtību augsta vides aizsardzības līmeņa nodrošināšanai.

Direktīvas 94/62/EK 6. panta 1. punktā ir izklāstītas mērķvērtības attiecībā uz izlietotā iepakojuma reģenerāciju un pārstrādi, kas saskaņā ar 6. panta 5. punktu ir jānosaka reizi piecos gados, pamatojoties uz dalībvalstu gūto praktisko pieredzi, kā arī zinātnisko pētījumu rezultātiem un tādiem vērtēšanas paņēmieniem kā aprites cikla novērtējumi un izmaksu un ieguvumu analīze.

3.3 Subsidiaritātes un proporcionalitātes princips

Šie priekšlikumi atbilst subsidiaritātes principam un proporcionalitātes principam, kas izklāstīti Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Tie ietver tikai tādus grozījumus iepriekš minētajās direktīvās, ar kuriem izveido pamatu kopēju mērķu noteikšanai, ļaujot dalībvalstīm pašām lemt par konkrētām īstenošanas metodēm.

3.4 Skaidrojoši dokumenti

Komisija uzskata, ka, lai uzlabotu informācijas kvalitāti par direktīvu transponēšanu, ir nepieciešami dokumenti, kuros skaidroti to dalībvalstu pasākumi, kuras transponē direktīvas.

Tiesību akti atkritumu jomā bieži vien dalībvalstīs tiek transponēti ļoti decentralizēti, tostarp reģionālā vai vietējā līmenī, un ar vairākiem tiesību aktiem, atkarībā no dalībvalsts administratīvās struktūras. Tādējādi, transponējot grozītās direktīvas, dalībvalstīm valsts, reģionālā un vietējā līmenī var nākties grozīt daudzus dažādus tiesību aktus.

Priekšlikumi grozīt sešas dažādas direktīvas par atkritumiem ietekmē ievērojamu skaitu juridiski saistošu pienākumu, ieskaitot Direktīvā 2008/98/EK, Direktīvā 1999/31/EK un Direktīvā 94/62/EK iekļauto mērķvērtību visaptverošu grozīšanu un Direktīvas 2000/53/EK, Direktīvas 2006/66/EK un Direktīvas 2012/19/ES vienkāršošanu. Tā ir kompleksa ar atkritumiem saistīto tiesību aktu pārskatīšana, kas varētu skart vairākus valstu tiesību aktus.

Pārskatītās atkritumu apsaimniekošanas mērķvērtības, kas iekļautas grozītajās direktīvās, ir savstarpēji saistītas un būtu rūpīgi jātransponē valstu tiesību aktos un vēlāk jāiekļauj valstu atkritumu apsaimniekošanas sistēmās.

Ierosinātie noteikumi ietekmēs plašas privātās un publiskās ieinteresētās aprindas dalībvalstīs un būtiski ietekmēs nākotnes ieguldījumus atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūrā. Jauno tiesību aktu pilnīga un pareiza transponēšana ir svarīga, lai garantētu, ka to mērķi (t. i., cilvēka veselības un vides aizsardzība, resursu efektīvāka izmantošana un iekšējā tirgus darbības nodrošināšana un tirdzniecības šķēršļu un konkurences ierobežojumu novēršana Eiropas Savienībā) tiek sasniegti.

Prasība nodrošināt skaidrojošus dokumentus dažām dalībvalstīm var radīt papildu administratīvu slogu. Tomēr skaidrojošie dokumenti ir nepieciešami, lai varētu efektīvi verificēt, vai transponēšana veikta pilnībā un pareizi, kas ir būtiski iepriekšminēto iemeslu dēļ, un šādu efektīvu verifikāciju nevar veikt ar pasākumiem, kuri rada mazāku apgrūtinājumu. Turklāt skaidrojoši dokumenti var palīdzēt ievērojami samazināt administratīvo slogu, ko rada Komisijas veiktā atbilstības uzraudzība; bez tiem, lai izsekotu transponēšanas metodes visās dalībvalstīs, būtu vajadzīgi ievērojami resursi un neskaitāmas sazināšanās ar valsts iestādēm.

Ņemot vērā iepriekšminēto, ir lietderīgi lūgt dalībvalstīm, lai tās papildus paziņojumiem par saviem transponēšanas pasākumiem iesniegtu vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvu, kas groza ES tiesību aktus atkritumu jomā, noteikumiem un attiecīgajām valsts transponēšanas instrumentu daļām.

3.5 Komisijas deleģētās un īstenošanas pilnvaras

Komisijas deleģētās un īstenošanas pilnvaras un attiecīgās procedūras minēto aktu pieņemšanai ir noteiktas 1. panta 4., 5., 6., 9., 11., 14., 15., 18., 19., 21., 22. punktā priekšlikumā par Direktīvu 2008/98/EK, 1. panta 4., 6., 7., 9., 10. punktā priekšlikumā par Direktīvu 94/62/EK, 1. panta 6. un 7. punktā priekšlikumā par Direktīvu 1999/31/EK un grozījumos, kas ierosināti 1. un 3. pantā priekšlikumā par Direktīvām 2000/53/EK un 2012/19/ES.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šie priekšlikumi neietekmēs Eiropas Savienības budžetu, līdz ar to tiem nav pievienots Finanšu regulas 31. pantā paredzētais finanšu pārskats (Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu).

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,**ar kuru groza Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
 ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,
 ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,
 pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,
 ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹²,
 saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,
 tā kā:

- (1) Lai aizsargātu, saglabātu un uzlabotu vides kvalitāti, aizsargātu cilvēka veselību, nodrošinātu dabas resursu apdomīgu un racionālu izmantošanu un ekonomikā veicinātu pilnīgākus aprites ciklus, būtu jāuzlabo atkritumu apsaimniekošana Savienībā.
- (2) Lai labāk atspoguļotu Savienības mērķi virzīties uz aprites ekonomiku, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/62/EK¹³ mērķrādītāji par iepakojuma un izlietotā iepakojuma reģenerāciju un pārstrādi būtu jāgroza, palielinot atkārtotai izmantošanai sagatavojamo un pārstrādājamo izlietotā iepakojuma daudzumu.
- (3) Turklāt, lai nodrošinātu lielāku konsekvenču tiesību aktos par atkritumiem, definīcijas Direktīvā 94/62/EK būtu jāaskaņo ar definīcijām Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/98/EK¹⁴, kura attiecas uz atkritumiem vispārīgā nozīmē.
- (4) Vēl vairāk palielinot Direktīvas 94/62/EK mērķrādītājus par izlietotā iepakojuma sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi, tiktu gūti acīmredzami vidiskie, ekonomiskie un sociālie labumi.
- (5) Pamazām palielinot pašreizējos mērķrādītājus par izlietotā iepakojuma sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi, būtu jānodrošina tas, ka ekonomiskā ziņā vērtīgi atkritumu materiāli tiek pakāpeniski un faktiski reģenerēti pareizas atkritumu apsaimniekošanas gaitā un atbilstoši tās hierarhijai. Šādā veidā būtu jānodrošina tas, ka vērtīgi materiāli, kas atrodami atkritumos, atgriežas atpakaļ Eiropas ekonomikā, tādējādi sekmējot Izejvielu iniciatīvas¹⁵ īstenošanu un aprites ekonomikas izveidi.

¹² OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. decembra Direktīva 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

¹⁵ COM(2013) 442.

- (6) Daudzas dalībvalstis vēl nav pilnībā izveidojušas nepieciešamo atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūru. Tāpēc ir būtiski noteikt skaidrus politikas mērķus un tādā veidā novērst to, ka pārstrādājamas izejvielas neizmantotas paliek atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas zemākajos līmeņos.
- (7) Ja Direktīvā 2008/98/EK un 1999/31/EK paredzētie pārstrādes un poligonos apglabājamo atkritumu mērķrādītāji tiek skatīti kopā, Direktīvā 94/62/EK paredzētie Savienības mērķrādītāji par enerģijas reģenerāciju un izlietotā iepakojuma pārstrādi vairs nav vajadzīgi.
- (8) Šī direktīva nosaka ilgtermiņa mērķus Savienības atkritumu apsaimniekošanai un dod uzņēmējiem un dalībvalstīm skaidru ievirzi attiecībā uz ieguldījumiem, kas vajadzīgi, lai sasniegtu šīs direktīvas mērķus. Kad dalībvalstis izstrādā atkritumu apsaimniekošanas stratēģijas un plāno ieguldījumus atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūrā, tām būtu saprātīgi jāizmanto Eiropas strukturālie un investīciju fondi un tas jādara atbilstoši atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai, sekmējot atkritumu rašanās novēršanu, atkritumu atkārtotu izmantošanu un pārstrādi.
- (9) Attiecībā uz 2025. gada mērķrādītājiem, kas noteikti izlietotā plastmasas iepakojuma pārstrādei, ir ņemtas vērā tehniskās iespējas, kas bija pieejamas direktīvas pārskatīšanas laikā; pamatojoties uz dalībvalstu veikumu virzībā uz šiem mērķrādītājiem un ņemot vērā aizvien jaunus plastmasas veidus, kas tiek laisti tirgū, un jaunu pārstrādes tehnoloģiju izstrādi, un pieprasījumu pēc pārstrādātas plastmasas, Komisija var ierosināt pārskatītus plastmasas mērķrādītājus 2030. gadam.
- (10) Lai tiktu pārstrādāts vairāk alumīnija, tādējādi aiztaupot ievērojamu daudzumu enerģijas un oglekļa dioksīda emisiju un panākot būtiskus ekonomiskos un vides ieguvumus, melno metālu un alumīnija pārstrādes mērķrādītāji būtu jānosaka atsevišķi. Tāpēc pašreizējais mērķrādītājs, kas noteikts attiecībā uz metāla taras sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi, minētajiem diviem atkritumu veidiem būtu jāsadala divos atsevišķos mērķrādītājos.
- (11) Lai dalībvalstis varētu aprēķināt, vai mērķrādītāji, kas noteikti attiecībā uz sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi, ir sasniegti, tām vajadzētu spēt aprēķinus veikt par produktiem un komponentiem, ko atkārtotai izmantošanai sagatavojis atzīts operators, kas nodarbojas ar sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, un atzītas depozīta sistēmas. Lai nodrošinātu saskaņotus šo aprēķinu veikšanas nosacījumus, Komisija pieņems sīki izstrādātus noteikumus par to, kā noteikt, kas ir atzīti operatori, kuri nodarbojas ar sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, un atzītas depozīta sistēmas, un sīki izstrādātus noteikumus par datu vākšanu, verificēšanu un ziņošanu.
- (12) Lai nodrošinātu to datu ticamību, kas savākti par sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, ir būtiski paredzēt kopīgus ziņošanas noteikumus. Tāpat ir svarīgi precīzāk noteikt, kādi noteikumi dalībvalstīm jāievēro, kad tās ziņo par faktiski pārstrādātajiem daudzumiem, kurus var ieskaitīt pārstrādes mērķrādītāju sasniegšanā. Tālab ziņošanai par pārstrādes mērķrādītāju sasniegšanu caurmērā jābalstās uz galīgās pārstrādes procesā notikušo ielaidi. Lai ierobežotu administratīvo slogu, ar stingriem nosacījumiem būtu jāatļauj dalībvalstīm pārstrādes rādītājus ziņot, pamatojoties materiālu izlaidi no šķirotavām. Materiālu vai vielu masas zudumi, kas rodas fiziskās un/vai ķīmiskās pārvērtībās, kuras ir raksturīgas galīgās pārstrādes procesam, nebūtu jāatvelk no to atkritumu masas, par kuriem ziņots kā par pārstrādātiem.

- (13) Lai nodrošinātu labāku, savlaicīgāku un vienotāku šīs direktīvas īstenošanu un prognozētu īstenošanas nepilnības, būtu jāievieš agrīnas brīdināšanas sistēma, kas ļautu konstatēt trūkumus un rīkoties, pirms pienācis mērķrādītāju sasniegšanas termiņš.
- (14) Dalībvalstu paziņotie statistikas dati ir būtiski, lai Komisija varētu novērtēt atkritumu jomā pieņemto tiesību aktu izpildi visās dalībvalstīs. Statistikas kvalitāte, uzticamība un salīdzināmība būtu jāuzlabo, ieviešot vienotu kontaktpunktu visiem ar atkritumiem saistītajiem datiem, svītrojot novecojušās prasības par ziņošanu, salīdzinoši novērtējot valstu izmantoto ziņošanas metodiku un ieviešot datu kvalitātes pārbaudes ziņojumu.
- (15) Īstenošanas ziņojumi, ko dalībvalstis sagatavo reizi trijos gados, nav izrādījušies efektīvs instruments, lai verificētu atbilstību un nodrošinātu labu īstenošanu, un tie rada nevajadzīgu administratīvo slogu. Tāpēc ir lietderīgi atcelt noteikumus, kas uzliek dalībvalstīm pienākumu sagatavot šādus ziņojumus, un atbilstības uzraudzībā izmantot vienīgi statistikas datus, kurus dalībvalstis katru gadu paziņo Komisijai.
- (16) Atkritumu apsaimniekošanas jomā paziņoto statistikas datu ticamība ir ārkārtīgi svarīga sekmīgai [tiesību aktu] īstenošanai un dalībvalstu sniegto datu salīdzināmības nodrošināšanai. Tāpēc būtu jāprasa, lai dalībvalstis, kad tās sagatavo ziņojumus par atbilstību Direktīvas 94/62/EK mērķrādītājiem, izmantotu jaunāko metodiku, ko izstrādājusi Komisija un dalībvalstu statistikas biroji.
- (17) Lai papildinātu vai grozītu Direktīvu 94/62/EK, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras attiecībā uz 6.a panta 2. punktu, 6.a panta 5. punktu, 11. panta 3. punktu, 19. panta 2. punktu un 20. pantu pieņemot tiesību aktus saskaņā ar Līguma 290. pantu. Īpaši svarīgi ir tas, lai Komisija sagatavošanas darbu laikā rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, kad tā sagatavo un izstrādā deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (18) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus Direktīvas 94/62/EK īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras attiecībā uz 12. panta 3.d punktu un 19. pantu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011¹⁶.
- (19) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 94/62/EK.
- (20) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra Kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem¹⁷ dalībvalstis ir apņēmušās pienācīgi pamatotos gadījumos paziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp direktīvas elementiem un attiecīgajām daļām valsts pieņemtajos transponēšanas instrumentos. Šīs direktīvas gadījumā šādu dokumentu nosūtīšanu likumdevējs uzskata par pamatotu.
- (21) Tā kā šīs direktīvas mērķus – no vienas puses, novērst vai samazināt iepakojuma un izlietotā iepakojuma ietekmi uz vidi, tādējādi nodrošinot augstu vides aizsardzības pakāpi, un, no otras puses, nodrošināt iekšējā tirgus darbību un novērst tirdzniecības šķēršļus un konkurences izkropļojumus un ierobežojumus Savienībā – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga vai ietekmes dēļ šos

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

¹⁷ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi

Direktīvu 94/62/EK groza šādi:

1) direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā svīturo šādu tekstu:

"Komisija attiecīgi izvērtē un vajadzības gadījumā pārskata I pielikumā ietvertos piemērus, kas ilustrē iepakojuma definīciju. Pirmām kārtām to dara attiecībā uz šādiem priekšmetiem: CD un videokasešu apvalki, puķu podi, ar elastīgu materiālu aptītas tūbiņas un cilindri, pašlīmējošo etiķešu aizsargpapīrs un iesaiņojamais papīrs. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 21. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.";

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. "Izlietotais iepakojums" ir jebkāds iepakojums vai iepakojuma materiāls, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK* 3. panta 1. punktā sniegtā atkritumu definīcija.

* Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).";

c) panta 3.–10. punktu svīturo;

d) pievieno šādu otro daļu:

"Turklāt piemēro "atkritumu", "atkritumu radītāja", "atkritumu īpašnieka", "atkritumu apsaimniekošanas", "savākšanas", "dalītas savākšanas", "atkritumu rašanās novēršanas", "atkārtotas izmantošanas", "apstrādes", "reģenerācijas", "sagatavošanas atkārtotai izmantošanai", "pārstrādes", "galīgās pārstrādes procesa" un "apglabāšanas" definīcijas, kas sniegtas Direktīvas 2008/98/EK 3. pantā.";

2) direktīvas 4. panta 1. punkta otrās daļas pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"Šādi papildpasākumi var ietvert valsts programmas, ražotāju paplašinātās atbildības shēmās iestrādātus stimulus, lai mazinātu iepakojuma ietekmi uz vidi, vai līdzīgus pasākumus, kas pieņemti, vajadzības gadījumā apspriežoties ar uzņēmējiem, un kas domāti, lai apkopotu un izmantotu daudzās iniciatīvas, kas attiecībā uz atkritumu rašanās novēršanu īstenotas dalībvalstīs. Tie atbilst šīs direktīvas 1. panta 1. punktā noteiktajiem mērķiem.";

3) direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) panta nosaukumu aizstāj ar šādu: "Reģenerācija, atkārtota izmantošana un pārstrāde";

b) panta 1. punktā pievieno šādu f)–i) apakšpunktu:

"f) ne vēlāk kā līdz 2025. gada 31. decembrim atkārtotai izmantošanai sagatavo un pārstrādā mazākais 65 svara [masas] % no visa izlietotā iepakojuma;

g) ne vēlāk kā līdz 2025. gada 31. decembrim sasniedz šādus minimālos mērķrādītājus – izteiktus svara [masas] procentos – saistībā ar šādu izlietotā iepakojuma materiālu pārstrādi un sagatavošanu atkārtotai izmantošanai:

- i) 55 % attiecībā uz plastmasu;
- ii) 60 % attiecībā uz koksni;
- iii) 75 % attiecībā uz melno metālu;
- iv) 75 % attiecībā uz alumīniju;
- v) 75 % attiecībā uz stiklu;
- vi) 75 % attiecībā uz papīru un kartonu;

h) ne vēlāk kā līdz 2030. gada 31. decembrim atkārtotai izmantošanai sagatavo un pārstrādā mazākais 75 svara [masas] % no visa izlietotā iepakojuma;

i) ne vēlāk kā līdz 2030. gada 31. decembrim sasniedz šādus minimālos mērķrādītājus – izteiktus svara [masas] procentos – saistībā ar šādu izlietotā iepakojuma materiālu pārstrādi un sagatavošanu atkārtotai izmantošanai:

- i) 75 % attiecībā uz koksni;
- ii) 85 % attiecībā uz melno metālu;
- iii) 85 % attiecībā uz alumīniju;
- iv) 85 % attiecībā uz stiklu;
- v) 85 % attiecībā uz papīru un kartonu.";

c) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. No Savienības eksportēto izlietoto iepakojumu 1. punkta mērķrādītāju sasniegšanā ieskaita tikai tā dalībvalsts, kurā šis izlietotais iepakojums ir savākts, un ja ir izpildītas 6.a panta 4. punkta prasības, un ja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1013/2006* eksportētājs spēj pierādīt, ka atkritumu sūtījumi atbilst minētās regulas prasībām un ka atkritumu apstrāde ārpus Savienības ir notikusi apstākļos, kuri ir līdzvērtīgi prasībām, ko vides jomā paredz attiecīgie Savienības tiesību akti.

3. Izlietoto iepakojumu, kas nosūtīts uz citu dalībvalsti, lai tur to sagatavotu atkārtotai izmantošanai, pārstrādei vai reģenerācijai, 1. punkta f)–i) apakšpunkta mērķrādītāju sasniegšanā drīkst ieskaitīt tikai tā dalībvalsts, kurā šis izlietotais iepakojums ir savākts.

* Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Regula (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.).";

d) panta 5., 8. un 9. punktu svīturo;

4) iekļauj šādu 6.a pantu:

"6.a pants

Noteikumi par 6. panta mērķrādītāju sasniegšanas aprēķināšanu

1. Lai aprēķinātu, vai 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunkta mērķrādītāji ir sasniegti:

a) pārstrādātā izlietotā iepakojuma svars [masa] ir atkritumu ielaides svars [masa] galīgās pārstrādes procesā;

b) atkārtotai izmantošanai sagatavotā izlietotā iepakojuma svars [masa] ir tāda izlietotā iepakojuma svars [masa], kuru reģenerējis vai savācis atzīts operators, kas nodarbojas ar sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, un kurš ir pārbaudīts, iztīrīts un saremontēts tā, lai to būtu iespējams izmantot atkārtoti bez turpmākas šķirošanas vai priekšapstrādes;

c) dalībvalstis te var iekļaut produktus un komponentus, ko atkārtotai izmantošanai sagatavojis atzīts operators, kas nodarbojas ar sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, vai atzītas depoziņa sistēmas. Lai atkārtotai izmantošanai sagatavotam un pārstrādātam izlietotajam iepakojumam aprēķinātu koriģēto rādītāju, kurā ņemts vērā atkārtotai izmantošanai sagatavoto produktu un komponentu svars [masa], dalībvalstis izmanto operatoru verificētus datus un IV pielikumā norādīto formulu.

2. Lai nodrošinātu saskaņotus nosacījumus 1. punkta b) un c) apakšpunkta un IV pielikuma piemērošanai, Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 21.a pantu, tādējādi nosakot prasību minimumu – tostarp konkrētus noteikumus par datu vākšanu, verificēšanu un ziņošanu –, ko kvalitātes un darbības jomā piemēro, kad nosaka, kas ir atzīti operatori, kuri nodarbojas ar sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, un atzītas depoziņa sistēmas.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, šķirošanas rezultātā iegūto atkritumu svaru [masu] var paziņot kā pārstrādātā izlietotā iepakojuma svaru [masu] ar šādiem nosacījumiem:

a) šķirošanas rezultātā iegūtie atkritumi nonāk galīgās pārstrādes procesā;

b) to materiālu vai vielu svars [masa], kuras nenonāk galīgās pārstrādes procesā, bet tiek likvidētas vai reģenerētas enerģijā, nerasniedz 10 % no kopējā svara [masas], par ko paziņo kā par pārstrādātu.

4. Lai nodrošinātu 3. punkta a) un b) apakšpunkta nosacījumu izpildi, dalībvalstis izveido efektīvu izlietotā iepakojuma kvalitātes kontroles un izsekojamības sistēmu. Šī sistēma var būt elektroniski reģistri, kas izveidoti saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 35. panta 4. punktu, tehniskās specifikācijas par šķiroto atkritumu kvalitātes prasībām vai līdzvērtīgi pasākumi, kuru mērķis ir nodrošināt to datu ticamību un pareizību, kas savākti par pārstrādātajiem atkritumiem.

5. Aprēķinos, kurus veic, lai noteiktu, vai 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunkta mērķrādītāji ir sasniegti, dalībvalstis var ņemt vērā sakarā ar sadedzināšanu pārstrādāto metālu daudzumu proporcionāli sadedzinātā izlietotā iepakojuma īpatsvaram ar nosacījumu, ka pārstrādātie metāli atbilst noteiktām kvalitātes prasībām. Dalībvalstis izmanto kopēju metodiku, kas noteikta saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11.a panta 6. punktu.";

5) iekļauj šādu 6.b pantu:

"6.b pants

Agrinās brīdināšanas ziņojums

1. Komisija vēlākais trīs gadus pirms katra 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunktā noteiktā termiņa sadarbībā ar Eiropas Vides aģentūru sagatavo ziņojumus par virzību uz minētajos noteikumos izvirzīto mērķrādītāju sasniegšanu.

2. Šā panta 1. punktā minētajos ziņojumos iekļauj:

- a) novērtējumu par katras dalībvalsts virzību uz mērķrādītāju izpildi;
- b) to dalībvalstu sarakstu, kuras minētos mērķrādītājus varētu nesasniegt attiecīgajos termiņos, kā arī šīm dalībvalstīm adresētus atbilstīgus ieteikumus.";

6) direktīvas 11. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 21.a pantu, lai paredzētu nosacījumus, kuriem iestājoties, 1. punktā minētie koncentrācijas līmeņi neattiecas uz pārstrādātiem materiāliem un uz produktu apriti kontrolētas slēgtās ķēdes ietvaros, kā arī lai paredzētu iepakojuma veidus, uz kuriem neattiecas 1. punkta trešā ievilkuma prasība.";

7) direktīvas 12. pantu groza šādi:

a) panta nosaukumu aizstāj ar šādu: "Informācijas sistēmas un ziņošana";

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Šā panta 1. punktā paredzētajās datubāzēs ir III pielikumā minētie dati un – atsevišķu dalībvalstu līmenī – konkrēta informācija par iepakojuma un izlietotā iepakojuma plūsmu apjomu, raksturlielumiem un dinamiku (tostarp informācija par iepakojuma materiālu un to ražošanā izmantoto komponentu toksicitāti vai bīstamību).";

c) panta 3. punktu svīturo;

d) pievieno šādu 3.a, 3.b, 3.c un 3.d punktu:

"3.a Dalībvalstis Komisijai paziņo datus par 6. panta 1. punkta a)–i) apakšpunkta mērķrādītāju sasniegšanas gaitu katrā kalendārajā gadā. Šos datus dalībvalstis paziņo elektroniski 18 mēnešos pēc tā pārskata gada beigām, par kuru tiek vākti dati.

Datus paziņo formātā, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar 3.d punktu. Pirmoreiz ziņo par laikposmu no [šīs direktīvas spēkā stāšanās gads + 1 gads] 1. janvāra līdz [šīs direktīvas spēkā stāšanās gads + 1 gads] 31. decembrim.

3.b Datus, ko dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar šo pantu, iesniedz kopā ar kvalitātes pārbaudes ziņojumu un ziņojumu par 6.a panta 4. punkta īstenošanu.

3.c Komisija caurskata datus, kas paziņoti saskaņā ar šo pantu, un publicē ziņojumu par šīs caurskatīšanas rezultātiem. Ziņojumā ietver datu vākšanas organizatoriskā aspekta, datu avotu un dalībvalstu izmantotās metodikas, kā arī minēto datu pilnīguma, ticamības, savlaicīguma un konsekvences novērtējumu. Šis novērtējums var ietvert konkrētus ieteikumus par veicamajiem uzlabojumiem. Ziņojumu sagatavo reizi trijos gados.

3.d Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka formātu datu paziņošanai saskaņā ar 3.a punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru.";

e) panta 5. punktu svīturo;

8) direktīvas 17. pantu svīturo;

9) direktīvas 19. pantu aizstāj ar šādu:

"1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas vajadzīgi, lai identifikācijas sistēmu, kas minēta 8. panta 2. punktā un 10. panta otrās daļas sestajā ievilkumā, pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 21.a pantu, lai tādā veidā grozītu I pielikumā iekļauto iepakojuma definīciju paskaidrojošo piemēru sarakstu.";

10) direktīvas 20. pantu aizstāj ar šādu:

"20. pants

Īpaši pasākumi

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 21.a pantu, kuri vajadzīgi, lai pārvarētu grūtības, kas rodas, piemērojot šīs direktīvas noteikumus, jo īpaši attiecībā uz inertiem iepakojuma materiāliem, kas Savienībā laisti tirgū ļoti nelielos apjomos (t. i., apmēram 0,1 svara [masas] %), medicīnas ierīču un farmaceitisko produktu primāro iepakojumu, maziem iepakojumiem un luksusa iepakojumu.";

11) direktīvas 21. pantu aizstāj ar šādu:

"21. pants

Komiteju procedūra

1. Šīs direktīvas 12. panta 3.d punkta un 19. panta 1. punkta piemērošanā Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Padomes Regulas (EK) Nr. 2008/98 39. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011* nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

* Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).";

12) iekļauj šādu 21.a pantu:

"21.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Komisija ir pilnvarota pieņemt 6.a panta 2. punktā, 11. panta 3. punktā, 19. panta 2. punktā un 20. pantā minētos deleģētos aktus uz nenoteiktu laiku no [šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 6.a panta 2. punktā, 11. panta 3. punktā, 19. panta 2. punktā un 20. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas norādīta minētajā lēmumā. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 6.a panta 2. punktu, 11. panta 3. punktu, 19. panta 2. punktu un 20. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.";

13) Direktīvas 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu III pielikumu groza, kā noteikts šīs direktīvas pielikumā;

14) Direktīvai 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu pievieno IV pielikumu, kā noteikts šīs direktīvas pielikumā.

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz [*dienai, kurā pagājuši astoņpadsmit mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā*]. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs